

Justitsministeren ikke gøre noget til, at det i langt større Udstrækning bliver tilladt den sigtede at konferere med en Sagfører allerede før Dommen er afsagt, thi det er ganske rigtigt, hvad Højesteretssagfører Salomon sagde for Højesteret, da Alma Bondesens Sag var for, at Sagførernes Opgave bestod i at komme, naar alt var forbi. Kunde Sagførerne ikke komme, medens Sagen var for? Kunde der fremdeles ikke ogsaa foretages ad administrativ Vej en Reform, der gik ud paa, at vore Retsvidner fornygedes noget? Kunde der ikke sørges for, at Retsvidneinstitutionen blev sat i virkelig Kraft og Myndighed? Nu ere Retsvidnerne, som en Forfatter skrev for nylig, nogle Folk, der sidde i en Krog, og som minde om disse aarhundredgamle Ugler, som man ser sidde i Bur i Zoologisk Have. Disse Stillinger betragtes som Retræteposter for pensionerede Folk. Kunde der ikke gøres noget for, at Retsvidnerne virkelig bleve en Kontrol? Jeg har endnu ikke set eller hørt noget Eksempel paa, at et Retsvidne har protesteret mod Dommerens Protokolltilførsler. Kunde der ikke ad administrativ Vej gøres noget for, at Retsvidnerne bleve valgte med en saadan Omsigt, at de virkelig vare i Stand til at kontrollere Dommernes Virksomhed?

Vi se endvidere af Alma Bondesens Sag og af flere andre Sager, at naar en saadan Sng er ved at blive sluttet, spørger Dommeren ikke den vedkommende, der har faaet Dom, om hun eller han vil have Dommen appelleret. Det burde indskræpes Dommerne, at de altid omhyggeligt burde sige til den domfældte, at han kan faa Sagen for Højesteret, og at han kan begære en Defensor. Endvidere er det en Uting, at disse Erstatningskendelser foretages paa en ganske ukontrolleret Maade saaledes, som det nu viser sig i Nelly Andersens Sag, idet Dommeren tillod sig at advare Nelly Andersen mod at gaa til Højesteret med Sagen.

Jeg tillader mig da at spørge den højtærede Justitsminister, hvorfor han endnu ikke har gjort Skridt til Forelæggelse af Forslag til en Retsreform? Jeg tillader mig endvidere at spørge den højtærede Justitsminister, om han har gjort Skridt eller agter at gøre Skridt i Retning af at gennemføre en Række Forandringer i vor Retspleje, i vor Retspraksis, hvad jeg tror vil være muligt selv under det nuværende System. Der stod forleden Dag en Artikel i et Blad om, at der var foretaget en Reform i Københavns Kriminal- og Politiret, idet de saakaldte Aflæsningsager

skulle foretages efter en bedre Kontrol end tidligere. Det kunde maaske interessere Offentligheden at faa noget nærmere at vide om, hvori denne Reform bestaar, og maaske den højtærede Justitsminister vil give Oplysning om, hvorvidt der er foretaget en saadan Reform. Den kunde tiltrænges. Alma Bondesens Dom var en Aflæsningsdom, det vil altsaa sige en Dom, der var fældet af 5 Assessorer efter et mundtligt Referat og paa Grundlag af Forhørsdommerens egne ukontrollerede Protokolltilførsler, som viste sig at være urigtige. En saadan Aflæsningsdom er ganske utilbørlig — for at bruge et mildt Udtryk — og der maatte allerede nu kunne foretages Forandringer, kunne gives Instrukser, der umuliggjorde saadanne Utilbørligheder. Jeg har nævnt og skal gentage Kravet om, at Grundlovsforhøret ikke bliver grundlovsstridigt, og at der i højere Grad end nu gives den sigtede Adgang til juridisk Bistand.

Jeg slutter med at spørge den højtærede Justitsminister, om han har foretaget eller agter at foretage noget Skridt i den her omhandlede Retning. Var det sket, havde de sidste Retsskandaler dog gjort deres Nytte.

Anden Viceformand (Trier): Det ærede Medlem brugte Udtrykket „at føre falsk Vidnesbyrd“, i en Forbindelse, der kunde misforstaas og forstaas, som om der var Tale om forsætligt at føre falsk Vidnesbyrd. Det havde været ønskeligt, om et saadant Udtryk var blevet undgaaet.

Ordføreren for Forespørgerne (Borgbjerg): Det var ikke min Mening, det var kun en objektiv Opfattelse.

Meyer: Den Sag, jeg vil tillade mig at fremdrage her, efter at det Foredrag, som min ærede Partifælle har holdt, har angivet Karakteren af Forespørgselen, vedrører noget gammelt, men dog en Begivenhed, der ikke er ældre end, at jeg ikke tror, der er vokset Græs over den. I Kraft af, at der her sikkert er begaaet en Uret, tillader jeg mig at minde om Sagen paa ny, idet jeg nærer det Haab, at den mulig ogsaa kunde blive undersøgt nøjere, og at der maatte blive ydet Retfærdighed mod den Mand, som i en lang Aarrække har kæmpet for at faa sin Ære tilbage og sit Navn vadsket rent, uden at det er lykkedes ham. Jeg sigter her til den Schøndorffske Sag. Den bestod, som man vil erindre, i, at man først anholdt Proprie-